1864. 21. marz. leiða athygli yðar að lögum, sem út komu fyrir Danmörku 4. marzm. 1857, og eru þar ákveðin árleg laun, að upphæð frá 20 til 100 rd., úr jafnaðarsjóðum amtanna handa sóknarfógetunum, en störf þeirra eru öldungis samkynja þeim, er hreppstjórarnir hafa á hendi sem rèttarþjónar og lögregluþjónar. Til að hlífa jafnaðarsjóðunum sem mest, væri ef til vill ráðlegast að skipa málinu á þann hátt, að hreppstjórarnir fengju ekki endurgjald þetta fyrri en eptir nokkurra ára þjónustu, t. a. m. eptir 3 ár, og að upphæðin, sem ákveða ætti á hverju ári innan vissra takmarka, skyldi fara vaxandi í hlutfalli við það, hversu lengi hver og einn hefði haft hreppstjórn á hendi.

---

30. marz. **25. Brèf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um fjárhagslögin fyrir fjárhagsárið 1864—65.**

Með brèfi þessu sendir stjórnarráðið yður, herra stiptamtmaður, eptirrit af þeim kafla, er Ísland snertir, í fylgiskjali, er heyrir til fjárlögunum fyrir fjárhagsárið 1864—65, er staðfest voru af konungi 21. þ. m., og skal yfirhöfuð um þetta málefni skýrskotað til þess, sem þegar eins stóð á var tekið fram í brèfi hinnar íslenzku stjórnardeildar 15. aprílm. 1851, einkum um þau atriði, er nú skal greina:

að öll laun og hlunnindi embættismanna og embættisþjóna, sem tilgreind eru í fjárlögum hvers árs, skal borga hlutaðeigendum afdráttarlaust, eptir þeirri upphæð, sem til er tekin fyrir hvern þeirra, samkvæmt því, sem fyrir er mælt í opnu brèfi 31. maím. 1855 1. gr., án þess nokkra sèrstaklega skipun þurfi að gjöra um borgunina, og án þess tekið sè til greina, hvort launin í fjárlögunum eru sett hærri eður lægri en áður hefir verið;

að þegar embættismenn á Íslandi vilja fá laun sín borguð úr aðalfèhirzlu ríkisins, þá verður ekki annað ávísað en það, sem eptir áður sögðu er komið í gjalddaga, þá er embættismaðurinn æskir borgunarinnar. Landfógeti verður og ávallt

að hafa ritað á launaávísanir þessar, að þær hafi verið honum sýndar og að hann hafi bókað þær. 1864. 30. marz.

Um leið og þér, herra stiptamtmaður, eruð beðnir að kunngjöra hlutaðeigendum það, er með þarf, samkvæmt því, sem að ofan er sagt, skal þess getið, að landfógetanum á Íslandi hefir í dag verið ritað um þetta málefni og eins hinum amtmönnunum á Íslandi, að því leyti snertir þá sjálfa og embættismenn þá, er búa í umdæmum þeirra.

Að síðustu skal þess getið, að með því eigi er lokið prentun fjárlaganna verða þau eigi send yður í þetta skipti. En síðar mun yður verða sent eitt exemplar af þeim, og mun yður þá einnig verða skýrt nákvæmar frá þeim atriðum í þeim, sem ný eru.

---

26. Lög, um eptirlaunaviðbót handa Elínu Thorstensen, ekkju eptir Jón jústizráð Thorstensen, landlækni á Íslandi. 31. marz.

(Frumvarp til laga þessara, er lagt var fyrir ríkisdaginn, og ástæðurnar fyrir því, var þannig hljóðandi:

Frumvarp til laga
um eptirlaunaviðbót handa Elínu Thorstensen, ekkju eptir Jón jústizráð Thorstensen, landlækni á Íslandi.

Eptirlaun þau, 164 rd. 56 sk. ríkismyntar á ári, sem ekkjan Elín Thorstensen fær úr ríkissjóðnum eptir mann sinn, Jón heitinn Thorstensen, jústizráð og landlækni á Íslandi, skulu hækkuð um 135 rd. 40 sk. á ári frá 1. degi aprílm. 1864.

Ástæður fyrir lagafrumvarpi þessu.

Í þegnlegri bænarskrá, er send var dómsmálastjórninni, hefir alþingi Íslendinga, það er haldið var árið 1863, beðið um, að Elínu Thorstensen, ekkju eptir Jón heitinn Thorstensen, jústizráð og landlækni á Íslandi, verði veitt að minnsta kosti 200 ríkisdala viðbót við eptirlaun þau, sem hún fær úr ríkissjóðnum eptir mann sinn, en það eru 164 rd. 56 sk. á ári.

Alþingi hefir getið þess, að Thorstensen jústizráð, sem var land-